

Orebladet

Årg. 22

Nr. 2-2019

Medlemsblad for
Trøndelagsavdelinga av Norsk Botanisk Forening

Snaugjøglerblom i Sunnland

Planter som beskytter mot det overnaturlige - en alternativ inngang til botanikk
Kommende aktiviteter 2020

OREBLADET ISSN 1501-4924

Orebladet utgis av: Norsk Botanisk Forening, Trondelagsavdelinga (NBF-TLA)

Postadresse: NTNU Vitenskapsmuseet, Seksjon for naturhistorie, 7491 Trondheim

e-postadresser:

orebladet@nbf-tla.org

Foreningen: post@nbf-tla.org

Ekskursjoner: ekskursjon@nbf-tla.org

Nettadresse: <http://www.nbf-tla.org>

Facebook: <https://www.facebook.com/trondelagsavdelinga>

Redaktør: Magni Olsen Kyrkjecide

Abonnement: Bladet utgis med to nummer i året. For medlemmer av Trondelagsavdelinga av NBF inngår Orebladet i medlemskapet.

Abonnementspris for ikke-medlemmer er for 2018 kr 200,- (abonnementet løper til det blir sagt opp).

Manuskripter: Manuskripter bør sendes som vedlegg til e-post. Enkel linjeavstand. Overskrifter utheves. Norske plantenavn skal brukes der disse finnes. Latinske navn skal stå i kursiv etter det norske navnet uten bruk av bindestrek eller parentes. For øvrig minst mulig formateringer. Figurer og tabeller bør sendes som egne vedlegg, ikke veves inn i teksten. Legg gjerne ved liste med figur- og tabelltekster i eget dokument og henvis med korresponderende figur- og tabellnummer i den løpende hovedteksten.

Illustrasjoner: Redaksjonen ønsker illustrasjoner i form av digitaliserte strektegninger, diagrammer eller foto (unntaksvis papirkopier eller dias). Merk foto som skal returneres med navn og returadresse.

Frist for manuskripter:

Vårnummer: 15. april.

Høstnummer: 1. november

Styret i NBF-TLA: Styret i NBF-TLA:

Olav Dahle Svanholm (leder), Arne Jakobsen (nestleder), Marit Klemetsen Arneberg (kasserer), Malene Østreng Nygård (sekretær), Jørgen Wegter, Anders Gjervan.

Ekskursjonskomité: Einar Værnes, leder. Anders Lorentzen Kolstad, webansvarlig, og Ingrid Angell Pettersen.

Revisor: Jan Erik Kofoed, Ottar Michelsen

Valgkomité: Solfrid Helene Lien Langmo, Egil Ingvar Aune

e-postadresse? Om du sender en e-post til oss vil du bli påminnet om møter, ekskursjoner og andre foreningsaktiviteter. Husk å gi oss beskjed om du bytter e-postadresse.

Forside: Snaugjøglербloom *Mimulus luteus*. Foto: Øystein Folden

Snaugjøglerblom i Sunnland

Tekst og foto av Øystein Folden

Av og til finn ein artar som ein ikkje utan vidare forstår. Ein slik ein er snaugjøglerblom *Mimulus luteus* på ein førekomst ved Gjøre i Sunndal kommune.

Første gongen denne er registrert på Artskart er i 1968. Då har Håkon H. Vognild vore på staden. Det kjem nye registreringar i 1973, 1976 og 1983 frå same staden. Så i 1985 er Finn Wischmann på staden, og då får vi ein spanande opplysning: «I store mengder». Åra går og det er registreringar i 1992, 2001 og 2013. I 2014 ser eg denne lokaliteten for første gong, etter tips frå ein som hadde sett «noko rart» frå vinduet på bussen. Framleis var det store mengde, og det var det også i 2017.

Det er ikkje direkte overraskande at det har blitt ein stor førekomst av snaugjøglerblom på denne staden. Dette er sumpmark langs ein liten bekk, truleg favorittvekseplassen for denne arten. Snaugjøglerblom spreier seg klonalt, og då blir det gjerne slik. Men arten har også god frøspreiing der frøa skal vere vindspreidd.

Men eg har jo lurt på kvifor ein finn ein så stor og livskraftig førekomst på denne staden, berre ein kulvert frå Driva, utan at ein finn førekomstar av arten lenger nedover i vassdraget. Kan det verkeleg vere tale om ei sumpplante som ikkje klarer å spreie seg over distanse med vatn? Reiser det aldri plantedelar med flaum? Er vindspreiing verkeleg einaste spreingsstrategi

over litt distanse? Eg undrast. Lesarane av *AuraAvis* blei spurd om dei har sett planta ander stader i Sunndal, men var heilt tause.

Elles er to av registreringane, frå 1973 og 2001 feilplassert på Artskart. Dei er plassert andre stader i Sunndal, men det er liten tvil om at det er førekomsten i veggkanten på Gjøre det er tale om.

Snaugjøglerblom høyrer opphavleg til i Chile. Arten er første gong registrert i Bergen på 1870-talet. Risikoen er rekna til låg risiko (LO).

Planter som beskytter mot det overnaturlige - en alternativ inngang til botanikk

Av Malene Ø. Nygård

Først publisert på forskning.no 31. oktober 2019

<https://blogg.forskning.no/viten-om-naturen/planter-som-beskytter-mot-det-overnaturlige/1585142>

I dag er det den siste dagen i oktober - halloween! Dette er dagen hvor grensen mellom den virkelige verden og det hinsidige viskes ut, og skapninger fra dine verste mareritt trer ut av skyggene. Er du redd forkledningen din ikke er tilstrekkelig for å narre nattens tjenere? Da kan det være greit å vite hva du kan bruke for å beskytte deg selv og dine nærmeste mot mørkets krefter. Det er ikke bare sølvkuler og staker som kan stoppe overnaturlige skapninger, men også planter! Nedenfor vil du få en innføring i et lite utvalg plantearter fra den norske naturen som ryktes å være effektive ved bekjempelse av blant annet hårete hamskiftere med sinneproblemer, påtrengende lakenbærere i stemmeskifte og kåte, bleike grever med hoggtenner.

Tyrihjelm: et dødelig våpen

Står Hallgeir Kvadsheim og banker på døra fordi sølvbudsjettet ditt for lengst er sprengt? Fortvil ikke, det finnes en mer økonomiske løsningen på lykantrop-problemet i nærområdet ditt, nemlig tyrihjelm (*Aconitum septentrionale*)!

Tyrihjelm er en urt i hjelmslekta i soleiefamilien. Planten har håndfliket blader og gjenkjennes med sine lilla, smale, hetteliknende blomster arrangert i lange klaser - hver enkelt blomst er festet til en midtakse med en blomsterstilk (figur 1, Lid & Lid, 2005).

Tyrihjelm skal tidligere ha blitt brukt i bekjempelse av både lus og ulv (Baker, 2011). I dag derimot, benyttes den hyppigst av underholdningsbransjen i kampen mot varulver, og tyrihjelmene nevnes i denne sammenheng i blant annet Harry Pot-

Figur 1. Tyrihjelm, *Aconitum septentrionale*, kan brukes for å bekjempe varulver, men er også svært giftig for mennesker. Planten har håndflikete blader og gjenkjennes med sine smale og hetteliknende, lilla blomster. Foto: Jan Norman (Jan Norman B), flickr, CC BY 2.0

ter, Teen Wolf og The Vampire Diaries universene. De overnaturlige kjøterne risikerer stor kroppslig skade ved ulik type eksponering (fysisk, inhalering, konsumering) for tyrihjelmen og kan dø om de får den i blodløpet (Davies, 2011; Williamson & Plec, 2009).

Planten er faktisk svært skadelig. Den inneholder et giftig alkaloid kalt akonitin (Giftinformasjonen, 2011) som de færreste vil tåle, verken varulver eller ordinære borgere. Uforsiktig håndtering og inntak av planten kan føre til intet mindre enn krampes, lammelse og død!

Derfor bør tyrihjelen antagelig bare få stå i fred i fjellbjørkeskogen, der hvor den naturlig hører hjemme. Forøvrig er flere av tyrihjelenes nære, og like giftige, slektninger vanlige hageplanter rundt om i landet, slik som storhjelmen (*Aconitum napellus*) og oktoberhjelmen (*Aconitum carmichaelii*).

Misteltein: hyggens forkjemper

Å ha misteltein (*Viscum album*) hengende over døren bidrar til mer hygge enn de fleste er klar over. I tillegg til at tradisjonen visstnok skal føre til økt fertilitet (Baker, 2011), skal mistelteinen også kunne beskytte deg mot de mest hårete og usikkelige gutta; varulvene.

Mistelteinen hører til i mistelteinslekta i sandeltrefamilien. Du finner den viltvoksende i Norge på ulike løvtrær som en halvparasitt - den stjeler vann og næring fra treet den vokser på samtidig som den produserer noe næring selv ved fotosyntese. Misteltein har distinkte hann- og hunnplanter, derfor utvikler ikke alle buskene

de karakteristiske hvite bærene, bare hunnene (figur 2, Lid & Lid, 2005).

Figur 2. Misteltein, *Viscum album*, kan anvendes i kampen mot varulver. Planten har læraktige, vintergrønne blader, og det er bare hunnplantene som utvikler de hvite bærene. Foto: Hans Braxmeier (Hans), Pixabay, CC

Litterære verk om varulver nevner deres avsky for denne vintergrønne planten med læraktige blader (Karb, 2009; Davies, 2011), men den eksakte virkningen av misteltein på hamskifterne er lite utredet. Planten er giftig og vil både hos mennesker og hunder kunne føre til kvalme, smerter, diaré og brekninger ved konsumering (Giftinformasjonen, 2018; Felleskatalogen).

Toksisiteten til tross, brukes mistelteineks-trakt i kontrollerte doser som alternativ behandling ved kreft (Norbakk, 2017). Hvorvidt en slik behandling har en positiv effekt på pasientenes livskvalitet er ikke vitenskapelig avklart. Så med mindre varulver er hypersensitive for dehydrering kan det være fristende å fundere på om deres forakt for misteltein bunner i en underliggende fobi for alternativ medisin.

Uansett, misteltein, og følgende også treet den vokser på, er fredet i Norge (Forsk. om fredning av misteltein. Delegering, 1976) så du må belage deg på import om du har en varulv til besvær!

Rome: de dødes lanterne?

På selveste halloween er det ikke usannsynlig at et spøkelse eller to kommer på uanmeldt kveldsbesøk. Plages du derimot med at ditt interiøret til stadighet flytter seg på uforklarlig vis eller lyden av fottrinn i nattens mørke? Da kan du forsøke urten rome (*Narthecium ossifragum*) for utdrivelse av bortkomne sjeler.

Rome er en myrplante med knallgule, stjerneformede blomster (figur 3) og sukkulente, flattrykkte blader arrangert i en vifteform (Lid & Lid, 2005). Planten kalles «bog asphodel» på engelsk, og ifølge WHD Rouses oversettelse av Odysseen (2015) skal asphodel (en plantegruppe) lede de dødes sjeler fra «skjærsilden» til sin rette plass i det hinsidige.

Romen er ingen ekte asphodel-art, den hører til i romeslekta i romefamilien. Til tross for mangel på nært slektskap kan de morfologisk (utseendemessig) minne om hverandre.

Erfaringer fra det norske landbruket gir også støtte for liknende veileder-egenskaper hos romen. Rome inneholder nemlig giftige steroide saponiner (Lindhjem, 2008) som er svært skadelige for drøvtyggere, og romeforgiftning blant husdyr skjer hyppig her til lands. Ved konsumering vil altså romen lede husdyrene, ja... direkte til det hinsidige! Så med mindre du setter pris på det paranormale selskapet,

eller har husdyr på innmark, skader det ikke å gi romen et forsøk.

Figur 3. Rome, *Narthecium ossifragum*, kan brukes mot spøkelser. Planten vokser på myr og har gule, stjerneformede blomster og flattrykkte, sukkulente blader. Foto: Frank Vassen (Frank.Vassen), flickr, CC BY 2.0

Jernurt: fremmedarten som kom i grenens tid?

Det er allerede blitt funnet malariamygg både i Trøndelag (Nord Universitet, 2019) og Finnmark (Norsk institutt for naturforskning, 2019). Hvem vet hvor lang tid det tar før blodsugere av heftigere kaliber finner veien nordover? Så nå gjelder det å være ekstra forberedt.

Man må i tillegg ta til etterretning av vampyrenes først antatte intoleranse for hvitløk muligens bare er oppspinn. En studie publisert i tidsskriftet til Den norske legeforening (Sandvik & Bærheim, 1994) støtter opp om denne påstanden. Så hva gjør vi da? Som du sikkert har gjettet, kan man søke råd i Norges flora, eller retttere sagt, innførte flora.

Det finnes nemlig en fremmedart som relativt nylig har etablert seg i landet; jern-

urten (*Verbena officinalis*; Elven *et al.*, 2018). Denne veksten har lenge vært ansett som både medisin- og trolldomsurt, og tidligere trodde man at jernurten besatt overnaturlige krefter som kunne nøytralisere slangebitt (jernurt, 2009; Baker, 2011). Det er først i nyere tid, at den har blitt brukt i bekjempelse av *andre* skapninger med huggtenner (Williamson & Plec, 2009).

Jernurten hører til jernurtslekta i jernurtfamilien. Den er en ballastplante fra Middelhavsområdet som gjenkjennes med sine fjærflikede blader og små bleikrosa blomster i lange bladløse aks - blomstene er plassert enkeltvis og sittende (uten blomsterstilk) på en lang midtakse (figur 4), og under innfestningspunktet til blomsten mangler støttebladet (Lid & Lid, 2005).

Figur 4. Jernurt, *Verbena officinalis*, er en fremmedart som kan skremme bort vampyrer. Planten kjennes igjen med sine fjærflikede blader og små bleikrosa blomster i lange bladløse aks.

Foto: Andreas Rockstein (anro0002), flickr, CC BY-SA 2.0

Planten er populært anvendt i te for sine beroligende og søvndyssende egenskaper. Hos vampyrer, derimot, har den en toksisk effekt. Urten skal altså ved fysisk kontakt eller inntak (direkte eller indirekte gjennom menneskeblod) kunne medføre svekkede krefter, brannskade, hallusinasjon og bevisstløshet hos vampyrer (Williamson & Plec, 2009). Med andre ord, svært ugunstige virkninger for de ellers kontrollerende og utpekulerte blodsugerne. Nå som mørketiden er ankommet kan du altså sove godt på en kopp jernurt-te velvitende om at du ikke havner på menyen til de lyssky grevene.

Prikkperikum: mørkets utdriver

Skal du på halloweenfest med grøssende aktiviteter og høy musikk? Synes du i tillegg at det er gøy å kle deg ut i underlige og fryktinngytende kostymer? Da står du i faresonen for å bli besatt av demoner (Hansen, 2007). Skulle uhellet først være ute og du ha behov for djevleutdrivelse kan du finne løsningen i naturen.

Den viltvoksende planten prikkperikum (*Hypericum perforatum*), også kjent som johannesurt, har gjennom tidene blitt anvendt under eksorsisme (Thiselton-Dyer, 1894). Prikkperikum hører til perikumslekta i perikumfamilien. Urten har typiske prikkete og eggformede blader som to og to er plassert motsatt (på hver sin side, Figur 5) oppover en stengel med to utstikende lister (Lid & Lid, 2005).

Blomstene er gule og stjerneforma, (figur 5) og det ble sagt at lukten av dem drev ut mørket fra stakkaren som var besatt. Prikkperikum har også opparbeidet seg andre egenskaper i folklore, blant annet evnen til

å avsløre hekser og å fortrenge mørkets skapninger ved dens nærvær. Ved å for eksempel bære planten som en amulett eller bruke den til å dekorere dør- og vinduskarmen kunne man holde unna alt med onde hensikter (Thiselton-Dyer, 1894; Baker, 2011). Innen folkemedisin har planten vært ansett som et universalmiddel, og da hovedsakelig «perikumsbrennevin» laget av blomsterknoppene (Baker & Wangenstein, 2019).

Figur 5. Prikkperikum, *Hypericum perforatum*, kan anvendes mot demoner, onde ånder og hekser. Planten kjennes igjen med sine gule blomster (overst), eggformede, prikkete blader og en stengel med to utstikkende lister (nederst). Foto (overst): Andreas Rockstein (anro0002), flickr, CC BY-SA 2.0 Foto (nederst): Matt Lavin, flickr, CC BY-SA 2.0

I dag brukes planten mest som naturlegemiddel mot milde depresjoner og fås kjøpt på apoteket. En utfordring med bruken av prikkperikum er at den kan endre nedbrytningsprosessen til andre legemidler og dermed påvirke effekten av dem, for eksempel p-piller, epilepsimedisiner og blodfortynnende legemidler (Baker & Wangenstein, 2019). Det av denne grunn alltid en god idé å snakke med en farmasøyt før man kombinerer bruken av prikkperikum med andre medikamenter.

Skulle derimot en av kveldens festdeltakere begynne å taler i tunger, hisse på religiøse symboler og plutselig gå i bro kan det ikke akkurat *skade* å tilby litt blomstersniffing. Obs, husk at for å bevare plantens krefter skal den plukkes med venstre hånd etter man har spurt om dens tillatelse!

Rogn: universalmiddelet mot det overnaturlige

Blir det for vanskelig å holde styr på hvilke planter som kan brukes mot hva? Da kan du trøste deg med at det her til lands finnes et tre som bekjemper alt av overnaturlig utøy, og det heter rogn (*Sorbus aucuparia*).

Få trær er like myteomspunne, og i Europa er rogn høyt aktet for sin potente kraft mot ondskap og mørkets tjenere. Rognen har et sammensatt, finnet blad — bladet består av flere mindre småblad festet sammen på en midtakse som ender i en felles bladstilk. På høsten er dette tydeligere å se fordi da vil småbladene falle av som en samlet enhet. Rogn hører til i alslekta i rosefamilien og skiller seg ut fra sine nære slektninger ved at småbladene er like store

og frie (ikke sammenvokste; Lid & Lid, 2005).

Tidlig på sommeren får rognen hvite blomster som utover høsten utvikles til de karakteristiske røde bærene (figur 6). Eksempler på ulike måter rogn har blitt anvendt mot overnaturlige skapninger (Thiselton-Dyer, 1894; Baker, 2011) er skildret nedenfor. I alle tilfellene fungerer treet som en slags beskyttende barriere mellom to verdener, vår verden og det hinsidige.

Studerer man undersiden til rognbærene vil man også oppdage noe underlig; et lite pentagram — et gammelt symbol på beskyttelse, formet som en femtagget stjerne. Kan dette tolkes som en manifestasjon av rognens magiske krefter? Den mest *sannsynlige* forklaringen er at blomstens fem begerblader blir sittende igjen på bunnen

Figur 6. Rogn, *Sorbus aucuparia*, kan brukes mot hekser, vampyrer, varulver, feer, demoner og alle andre overnaturlige skapninger, og er et av de mest myteomspunne trærne i Europa. Rogn gjenkjennes med et finnet blad bestående av flere frie og jevnstore småblad. Treets små og hvite blomster utvikles til røde bær utover høsten. Foto: Ervins Strauhmanis, flickr, CC BY 2.0

av rognebæret når det modnes (blomsten utvikles til frukten), noe som forekommer hos mange andre arter i rosefamilien.

Uansett, hører du et brakende høyt smell på denne mørke natta i oktober kan du takke rognen for at det kun er en desorientert sidensvans som fløy i vindusruta di.

Det som her er skrevet om plantene og deres egenskaper er kun ment som informasjon. Forfatteren tar ikke ansvar for eventuell kroppslig, materiell eller overnaturlig skade som skulle oppstå ved anvendelse av de presenterte artene.

[Bruk av rogn mot mørkets krefter:

Ved å henge kvister av rogn over inngangen til stall eller låve kunne man beskytte husdyr mot blant annet vampyrer, feer eller sykdom. Var en ku forhekset og gav lite melk, kunne man bryte trolldommen ved å henge en rognkrans om hornene, eller rise kua med en rognkvist. Som forebyggende tiltak kunne man gjete husdyrene med en rognkvist og lede dem gjennom oppsatte buer av rogn.

Ved å bære en krans eller kors av rogn med en rød tråd fastbundet kunne man beskytte seg selv mot alt som ville én vondt. Hjemme holdt man onde ånder på avstand ved å henge rognkvister over dører og vinduer, eller ved å plante rogn i tunet.

Ved å plante rogn på kirkegårder kunne man beskytte de dodes sjeler, eventuelt beskytte de levende mot de begravdes uglade sjeler.]

Referanser

- Baker, D & Wangenstein, H (2019). Prikk-perikum - medisinske plante. I *Store medisinske leksikon*. Hentet 27. november 2019 fra https://sml.snl.no/prikkperikum_-_medisinplante
- Baker, M (2011). *Discovering The Folklore of Plants* (3rd ed). UK: Shire Publication Ltd
- Davies, J (2011). *Teen Wolf* [TV-serie]. USA: Music Television
- Elven, R, Hegre, H, Solstad, H, Pedersen, O, Pedersen, PA, Åsen, PA & Vandvik, V (2018). *Verbena officinalis*, vurdering av økologisk risiko. Fremmedartslista 2018. Artsdatabanken. Hentet 23. oktober 2019 fra <https://artsdatabanken.no/Fab2018/N/1762>
- Felleskatalogen (u.å.). *Misteltein* (europesk). I *Vetrinærkatalogen*. Hentet 3. oktober 2019 fra <https://www.felleskatalogen.no/medisin-vet/sok?sokord=misteltein>
- Forsk. om fredning av misteltein. Delegering (FOR-1976-10-29-3763). Forskrift om fredning av mistelteinen. Delegering av myndighet. Hentet 3. oktober 2019 fra <https://lovdata.no/dokument/SF/forskrift/1976-10-29-3763>
- Giftinformasjonen (2011). *Akonitinholdige planter - behandlingsanbefaling ved forgiftning*. Hentet 3. oktober 2019 fra <https://www.helsebiblioteket.no/forgiftninger/planter/akonitinholdige-planter-behandlingsanbefaling-ved-forgiftning>
- Giftinformasjonen (2018). *Misteltein er en giftig plante*. Hentet 3. oktober 2019 fra <https://helsenorge.no/Giftinformasjon/planter-og-bar/misteltein>
- Hansen, BS (2007). *Følger du sjekklisten til eksorsistene, kan du raskt spotte en demonbesatt person*. Hentet 7. oktober 2019 fra <https://www.nettavisen.no/nyheter/slik-avslorer-du-en-besatt-stakkar/928810.html>
- Homer (2015). *The Odyssey* (WHD Ruose, Trans.). USA: Penguin Putnam In
- jernurt (2009). I *Store norske leksikon*. Hentet 7. oktober 2019 fra <https://snl.no/jernurt>
- Karg, B (2009). *The Girl's Guide to Werewolves: All You Need to Know about the Original Untamed Bad Boys*. USA: Simon and Schuster
- Lid, J og Lid, DT (2005). *Norske flora* (7. Utg.). Redaktør: Reidar Elven. Norge: Det Norske Samlaget
- Lindhjem, GB (2008). *Romens giftige hemmelighet*. Hentet 3. oktober 2019 fra <https://forskning.no/dyresykdommer-partner-veterinaermedisin/romens-giftige-hemmelighet/985826>
- Norbakk, EH (2017). *Misteltein ved kreft*. Hentet 3. oktober 2019 fra <https://natkam.no/misteltein-ved-kreft>
- Nord Universitet (2019). *Oppdaget malaria-mygge i Trøndelag*. Hentet 3. oktober 2019 fra <https://forskning.no/insekter-malaria->

nord-universitet/oppdaget-malariamygg-i-trondelag/1562666

Norsk institutt for naturforskning (2019). *Malariamyggen for første gang funnet i Finnmark*. Hente 3. oktober 2019 fra <https://www.nina.no/Aktuelt/Nyhetsartikkel/ArticleId/4314/Malariamygg-funnet-i-Finnmark>

Sandvik, H & Børheim, A (1994). Beskytter hvitløk mot vampyrer? En eksperimentell studie. *Tidsskrift for Den norske lægeforening*, 114, 3583-3586

Thiselton-Dyer, TF (1894). *The Folk-lore of Plants*. USA: Library of Alexandria. Hentet fra <https://play.google.com>

Williamson, K & Plec, J (2009). *The Vampire Diaries* [TV-serie]. USA: The CW Television Network

Kommende aktiviteter 2020

Botanisk aften

Mandag 3. februar kl. 18.00 – 20.30, Oppdal kulturhus: “Oppdal – et botanisk eldorado”

TLA ønsker å nå ut til flere av sine medlemmer og legger derfor årets første møte til Oppdal kulturhus. Kulturhuset ligger 7 min. gange fra Oppdal stasjon, og møtet er (relativt greit) tilpasset togavganger. Eventuelt kan samkjøring med bil gjøres f.eks. på vår facebook-side.

Dette blir en kveld fylt med flere foredrag, blomsterquiz og mange flotte bilder. Dovrefjell og Trollheimen har et særegent planteliv som har fascinert botanikere i over 200 år. Men hva er det som gjør Oppdalsfjella så spesielle? Kom å få et innblikk i kjente og ukjente blomsterskatter i bygda.

Arne Jakobsen forteller om de første botanikere på Dovrefjell, og tar oss med på plantejakt i Gjevillvasskammen

Harald Taagvold tar oss med på en botanisk vandring vest for Snøhetta

Rolv Hjeltnes snakker om noen av sine botaniske opplevelser i Oppdal

Astrid Dalslåtten stiller som “svartkurlens beskytter”

Inngangspris blir sannsynligvis kr 50-100,- for å dekke driftskostnader.

Det blir også salg av spennende plantelitteratur.

Mandag 2. mars kl. 19:00-21:00, Suhmhuset: Årsmøte og "Starrenes forunderlige verden"

Botanisk aften starter med årsmøte som mest sannsynlig vil vare en liten time. Etterpå skal Malene Østreng Nygård veilede oss gjennom floraens oftest urørte sider, nemlig starrene. Terskelen legges på begynnernivå, og vi vil få en gjennomgang av starrfamilien med hovedvekt på starrslekta. Malene er stipendiat på NTNU vitenskapsmuseet. Hun jobber med den komplekse gulstarrgruppa som en del av sitt doktorgradsarbeid og underviser i botanikk på NTNU.

Mandag 30. mars kl. 19:00-21:00, Suhmhuset: "En botanisk reise på New Zealand"

Våre trofaste foredragsholdere Marte Fandrem og Anders Lorentzen Kolstad befinner seg for øyeblikket på New Zealand. Solbrune og uthvilte skal de i slutten av mars dele sine opplevelser med oss. Vi forventer intet mindre enn spennende historier og mange flotte bilder av eksotisk flora!

Mandag 4. mai kl. 18:00-20:00, Ringve botaniske hage: "Omvisning og rødlistebevaring"

Våren har nå forhåpentligvis kommet, og vi benytter anledningen til å legge botanisk

aften til Ringve botaniske hage. Vibekke Vange, hagens daglige leder, vil blant annet guide oss gjennom det nyomlagte systematiske anlegget. I tillegg vil hun fortelle om de norske botaniske hagens felles prosjekt for å ta vare på rødlista arter, som hun vil oppfordre botanisk forening til å bidra på.

Kurs og arrangementer

Kontakt oss på post@nbf-tla.org dersom du vil arrangere tur i regi av eller i samarbeid med TLA eller har ideer til andre arrangementer. Har du f.eks. et forslag til et fint eller spennende turområde kan vi være behjelpelige med den botaniske kompetansen, også utenfor Trondheimsområdet!

Her er en liste over foreløpige tenkte kurs og arrangementer (obs, dato kan endres!)
feb-mars: kurs i botanisk illustrasjon, Trondheim

mai: kurs i floravokteri, en plass i Trøndelag (ikke Trondheim)

mai: botanisk vandring for nybegynnere, Trondheim

4. juni: Verden miljødag i Ilaparken, Trondheim

14. juni: Villblomstenes dag, hele landet
august: botanisk vandring for nybegynnere, Trondheim

6. september: Høstdag ved Haukvatnet, Trondheim

13. september: Friluftsdag, Selbu

Følg med på vår facebook- og hjemmeside for ytterligere informasjon.

Innhold

Stoff til Orebladet	2
Snaugjøglerblom i Sunnland	3
Planter som beskytter mot det overnaturlige - en alternativ inngang til botanikk	4
Kommende aktiviteter 2020	11